

Karikatúra rodiča

Čo alebo kto je rodič?

Je to osoba, ktorá nám denno-denne pílí uši s frázami typu „ja v tvojom veku“ alebo „ostatní ma nezaujímajú“. Osoba, ktorá si myslí, že keď nás „stvorila“, môže nás zmeniť alebo poučovať. Rodičia sú vzhľadovo väčšinou nevkusní, keďže nám v obchode odporúčajú rifle na spodku rozšírené, ako by ste ich práve vytiahli z nádoby so stratami a náleznami. Alebo nám núkajú starý štrikovaný sveter po prababke. Takže sa dá povedať, že nemajú vždy vkus a pojem o móde dnešnej doby. Ďalšia vec, ktorú nemajú, je skúsenosť s dotykovými mobilmi. Stlačia niečo a už kričia cez celú izbu: „Čo mi to tu vybehlo? A prečo sa to vyplo?“ Skrátka, nemajú ani poňatia o tom, ako to funguje. Zlostia sa, keď, hlavne mamke, v telefóne odpovedáme jednoducho a výstižne: „Dobre mami, áno, hej, OK.“ A pritom je rodič osoba, ktorá má asi milión otázok (nielen v telefóne) typu: „Jedol si? Spravil si toto?“

Ale sú to predsa NAŠI rodičia, ktorí nám dali život a starajú sa o nás. No je aj normálne, ak máme občas odlišné videnie sveta.

Gabriela Girašková 2.A

Ako si predstavíme rodiča 21. storočia? Keď uvidia, že sme nedojedli obed, v preklade, na tanieri sme nechali kúsok ryže s mäsom, ihneď sa z nich stane veštec, ktorý nám hovorí, ako skončíme podvyživení na hadičkách v nemocnici a bude z nás iba kosť a koža. Samozrejme, nemôžeme zabudnúť ani na pomáhanie mame s prácou. Kedykoľvek jej ponúkneme pomoc, pošle nás späť do izby s vetou: „Ty to iba pokazíš, ja to spravím sama!“ No o pár hodín neskôr na každého kričí, lebo jej vraj nikto v dome nepomáha. Vety ako: „Online hra sa nedá pauznúť,“ alebo „Prosím, nechajte ma spať,“ nemajú pre rodičov žiadny význam. Keď uvidia, že ich dieťa spí, mama vyťahne mixér alebo vysávač, otec vŕtačku a ich odpoveď na ten všetok hluk je iba: „Človeče, nehnevaj sa.“ Večer sa pri pozeraní počasia dozvedia, že bude o 2°C chladnejšie a ihneď nám vravia, že sa prudko ochladí. Musíme sa dobre obliecť, aby sme neprechladli, ale hlavná vec, že oni si idú do obchodu v tričku a teplákoch, aj keď je -10°C. Akonáhle uvidia, že máme oblečenú sukňu alebo kraťasy, začnú opäť so zdravotníckou osvetou. Vraj dostaneme nielen zápal pľúc, ale vymenujú nám aj všetky vážne choroby od prechladnutia po omrznutie a odpadnutie končatín. Keď potrebujeme vyžobroniť od mamy nejaké peniaze, automaticky nastavíme psie oči a snažíme sa čo najtenším hláskom popýtať o niečo, čo nám nemusí za každú cenu dať. Nedá sa nepozorovať jej zhrozenie v tvári, keď zistí, že tie 2€, čo nám dala minulý rok, sme už minuli. Keď sme s rodičmi v obchode, božechráň, aby sme tam stretli nejakých známych, pretože ich rozhovor by trval dlhšie, ako zohrievanie jedla v mikrovlnke. A nesmieme zabudnúť ani na naše milé telefonáty, kedy pri jednom zmeškanom hovore si naši rodičia myslia, že nás niekto zaživa zakopal v lese a už premýšľajú, akej farby mu kúpia truhlu.

Gabriela Dujavová, 2.A